

Beroep tegen disciplinaire maatregel van berisping

I. Ontstaan en loop van het geding

Appellant heeft een arbeidsovereenkomst met verweerster voor onbepaalde tijd in de functie van docent met een werktijdfactor van 1,000.

Bij schrijven van 12 juli 2002 heeft verweerster aan appellant het voornemen kenbaar gemaakt tot berisping van hem naar aanleiding van een incident op 27 juni 2002.

De mondelinge behandeling hiervan heeft plaatsgevonden op 3 september 2002, waarvan een door beide partijen ondertekend proces-verbaal is opgemaakt.

Bij schrijven van 13 september 2002 wordt aan appellant de disciplinaire straf van berisping opgelegd. De inhoud van dit schrijven luidt als volgt:

Naar aanleiding van uw schriftelijk en mondeling verweer d.d. 3 september 2002 ontvang u bijgaand het proces-verbaal.

Zowel op grond van de verslagen als de gevoerde gesprekken ben ik van oordeel dat er sprake is van plichtsverzuim zoals bedoeld in de CAO-Bve 2001-2002 artikel H-42 en handhaaf ik mijn standpunt dat uw gedrag de organisatie in diskrediet heeft gebracht.

Met dit schrijven wordt het voornemen tot berisping omgezet in een schriftelijke berisping. Deze brief zal evenals de hieraan voorafgaand correspondentie en verslagen van gesprekken worden toegevoegd aan uw personeelsdossier.

Mijn besluit u te berispen betreft uitsluitend de situatie in de klas d.d. 27 juni 2002.

De wederzijdse klachten met betrekking tot de toets- en examenorganisatie heb ik niet in de beoordeling betrokken. Ik heb de onderwijsdirecteur opdracht gegeven de klachten in behandeling te nemen. Uw schriftelijk verweer is met uw goedkeuring naar de heer verzonden.

Bij beroepschrift met bijlagen van 19 oktober 2002 komt appellant in beroep tegen het opleggen van deze berisping.

Bij verweerschrift met bijlagen van 13 november 2002 voert verweerster verweer tegen het ingesteld beroep.

De mondelinge behandeling van de zaak heeft plaatsgevonden te Eindhoven ter zitting van 6 december 2002. Aldaar zijn verschenen appellant en van de zijde van verweerster de heer, directeur onderwijs.

Ter zitting hebben partijen de zaak bepleit, appellant aan de hand van een pleitnotitie en verweerster aan de hand van een notitie, en vragen van de Commissie beantwoord.

De inhoud van voormelde processtukken geldt als hier herhaald en ingelast.

II. De vaststaande feiten

Op verzoek van de coördinator van de opleiding Sociaal Pedagogisch Werk (SPW niveau 4) mw. werd inzake de examinering van de modules Persoonlijke en Maatschappelijke Vorming (PMV), deelkwalificatie 204 (1ste jaars leerlingen) en deelkwalificatie 305 (2^e jaars leerlingen), in overleg met appellant de volgende regeling getroffen. Waar leerlingen in week 24 deze deexamens afleggen, moeten degenen die hiervoor lager dan de vereiste score 5.5 behalen reeds in week 26, op 28 juni 2002, deelnemen aan de herkansing voor dk. 204 (1ste jaars) resp. dk. 305 (2^e jaars). Als voorbereiding op de herkansingen gaf appellant op 27 juni 2002 een extra onderwijs ter bespreking en inzage van de in eerste aanleg gemaakte toetsen en voor extra instructie met het oog op de herkansingen. Hieraan namen ongeveer 30 leerlingen deel. In overleg met mw. informeerde appellant alle leerlingen persoonlijk per brief inzake het herkansingsmoment en de geplande voorbereidingssessies hiervoor van donderdag 27 juni 2002.

Een hertoetsing van dk 204 (1ste jaars leerlingen) door 2^e jaars leerlingen is toen niet aan de orde gekomen. Gebruikelijk is dat een dergelijke hertoetsing kan plaatsvinden half weg het tweede jaar of op het eind van het tweede jaar. In overleg met de leerlingen was gekozen voor een hertoetsing aan het einde van het tweede jaar. Aan de leerlingen was medegedeeld dat deze hertoetsing ook zou plaatsvinden op 28 juni 2002. Appellant was van deze hertoetsing en de dag waarop deze zou plaatsvinden niet op de hoogte.

Tijdens de extra les op 27 juni 2002 vroegen leerlingen aan appellant of hij hen ook kon voorbereiden op deze hertoetsing die de volgende dag zou plaatsvinden. Appellant achtte dit niet mogelijk en zei daarop dat deze hertoetsing niet kon doorgaan. Na een korte discussie zei appellant dat deze hertoetsing niet doorging op 28 juni 2002.

Een van de leerlingen verliet daarop het leslokaal en stelde zich in verbinding met mw. Hij vroeg aan haar hoe het nu zat, want enerzijds was er een schriftelijke mededeling van de hertoetsing op 28 juni 2002 zou plaatsvinden en anderzijds zei de docent, appellant, dat deze niet doorging. Hetgeen zich daarna heeft voorgedaan heeft mw. in een verslag bestemd voor het College van Bestuur vastgesteld. Appellant betwist de inhoud van dit verslag niet. Voor zover relevant bevat dit verslag het navolgende:

'Op donderdag 27 juni 2002 was door dhr. een bijles/ inzage-les voor D 305 gepland voor studenten van niveau 4.

Tijdens deze middag kwam een student mij vertellen dat het examen DK 204 niet doorging. Onmiddellijk ben ik naar het betreffende lokaal gegaan om dit (op de gang) met hem te bespreken. Toen ik het lokaal binnen ging, werd ik geconfronteerd met de opmerking dat het examen DK 204 niet doorging, waarop ik reageerde dat dit wel doorging, conform afspraken en regeling. Aangezien mijn collega bleef ondermijnen heb ik onmiddellijk mijn afdelingsdirecteur, dhr. erbij uitgenodigd.

Ook in het bijzijn van mijn afdelingsdirecteur, die dezelfde info als ik gaf (het examen gaat door!) bleef dhr. beweren dat het examen DK 204 niet doorging. Tijdens deze woordenwisseling waar ongeveer 30 studenten getuige van waren, is een student boos weggelopen.

Later hebben enkele ouders contact opgenomen over deze wel zeer verwarrende situatie.

U begrijpt hopelijk dat deze situatie zeer negatief uitpakt. Als lid van de examencommissie voel ik me ontzettend onderuit gehaald in het bijzijn van studenten. Het hele jaar werk ik om alle herkansingen/inhaalexamens goed te regelen met een juiste verhouding belastbaarheid student/docent en organisatie in een afdeling met ongeveer 600 studenten. Ook mijn directe collegae gaan hier op een zorgvuldige manier mee om. U begrijpt dat deze handelwijze van dhr. zowel het ROC ter AA als de positie van mij als opleidingscoördinator, de examencommissie en dhr. wederom enorm aantast.

Dhr. is niet in de positie zonder overleg besluiten te veranderen.

Hij is hiermee ondermijnend naar directe collegae studentenbegeleiders, leden van de examencommissie en de directie.

Op deze manier wordt de communicatie naar studenten wel zeer verwarrend met alle gevolgen van dien.'

Mw. is na het incident naar de heer, directeur Zorg&Welzijn, gegaan. Van het geen nadien gebeurd is heeft de heer een verslag bestemd voor het College van Bestuur opgemaakt.

Appellant betwist de inhoud van dit verslag niet. Voor zover relevant bevat dit verslag het volgende:

'Ondergetekende directeur Zorg&Welzijn, wordt tijdens het directieoverleg in de kleine aula van de afdeling E,Z&W locatie..... te door mevrouw, coördinator examens en secretaris examencommissie Welzijn gevraagd met haar mee te gaan naar de college zaal, omdat de docent haar examencommissiewerk heeft ontregeld. Mevrouw is op dat moment geëmotioneerd en geeft aan zich geschokt te voelen door de wijze waarop haar collega, de heer haar ten overstaan van de studenten eerste en tweede jaars SPW niveau 4 heeft behandeld.. De zaak op zich handelde om het gegeven, dat 5 studenten nog een herkansing moesten doen op 28 juni m.b.t. de deelkwalificatie 204. De betreffende studenten waren hiervan al geruime tijd op de hoogte en onlangs op 24 juni hieraan nog herinnerd door hun eigen studentenbegeleider te weten mevr. ,en De heerzei toen naar zijn groep studenten toeliep: "Deze mevrouw gaat nu horen dat de examens van deelkwalificatie 204 morgen niet doorgaan!". Mevrouw zei dat de examens wel degelijk doorgang moesten vinden en werd toen opnieuw overruled door de heer

..... ging met mevr. mee naar het betreffende lokaal en vroeg de heer even op de gang te komen. Deze gaf daar gehoor aan en de heer zei hem in het bijzijn van mevr. , dat hij wilde dat de studenten gehoor zouden geven aan de mededelingen van mevr. als lid van de examencommissie en dat het niet kon maken daar dwars tegenin te gaan. De heer werd kwaad, zei dat de studenten de toets niet hoefden

te maken en ging abrupt terug de klas in de deur voor de neus van ondergetekende en mevrouw dicht trekkend. ging daarop, gevolgd door mevr. de klas in en zei tegen de studenten, dat zij de betreffende toets morgen, conform de aankondiging van mevr. dienden te maken. De heer zei toen dat dat niet zou gebeuren: "Zij maken die toets morgen niet". Er ontstond daardoor een pijnlijke situatie, waarin mevrouw. en ondergetekende door de heer overschreeuwd werden.

Ondergetekende zei toen tegen de studenten en tegen de heer , dat hij -wat de heer ook riep -als directeur gelastte dat de studenten morgen hun toets zouden maken. De heer antwoordde dat dat niet zou gebeuren en hij zei riep ten overstaan van studenten en mevr..... naar ondergetekende "En ik spreek jouw baas hier wel op aan". Ondergetekende voelde zich enorm onderuitgehaald en

geschoffeerd door de heer , ging niet op diens gezagsondermijnd gedrag in en verliet met een laatste mededeling aan de studenten samen met mevrouw het lokaal.'

III. Het oordeel van de Commissie

Appellant heeft erkend dat hij, toen mw. het leslokaal binnen kwam direct voordat mw. ook maar iets kon zeggen heeft medegedeeld dat de betreffende hertoetsing de volgende dag niet doorging. Verder is er toen voorgevallen als hierboven is vermeld.

De Commissie is van oordeel dat verweerster voor deze gebeurlijkheden in redelijkheid appellant de disciplinaire straf van berisping kon opleggen.

Appellant erkent een "faux pas" zijnerzijds en stelt dat zijn optreden in de klas niet voortspoot uit enige intentie in de zin van ontkenning van het gezag of met de bedoeling mw. en de heer in hun functie of als persoon te beschadigen. Verder stelt hij dat de omstandigheden waaruit het gebeuren kon ontstaan de verklaringsgrond verschaffen. Al hetgeen appellant nadien stelt komt niet direct neer op een verklaringsgrond maar veeleer op een verschoningsgrond. Zijn rechtspositie als docent zou zijn aangetast, de organisatie zou niet zorgvuldig zijn en tactisch gehandeld hebben en er is sprake van willekeur van het bestuur.

In al hetgeen appellant stelt en ter zitting naar voren heeft gebracht kan de Commissie geen verschoningsgrond herkennen laat staan erkennen. Appellant had totaal niet op een adequate wijze gereageerd op mededelingen van leerlingen omtrent de hertoetsing op de volgende dag. Hij had zich hierover dienen te verstaan met de examencommissie. Het gedrag verder van appellant ten overstaan van leerlingen ten opzichte van mw. en de heer getuigt bepaald niet van een goed werknemerschap.

Het beroep van appellant dient dan ook ongegrond te worden bevonden.

IV. De beslissing

De Commissie van Beroep voor het Confessioneel Middelbaar Beroepsonderwijs,

Rechtdoende:

Verklaart het beroep ongegrond..

Deze beslissing is genomen te Eindhoven op 6 december 2002 door mr. A.F.M. Schrickx, voorzitter, mr. A.A.M. Mollee, mr. dr. B.J. van der Net, C.B.M. Evers en G. Deijs, leden, in tegenwoordigheid van mr H.P.G. van Eupen, secretaris.